

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku R. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 października 2017 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje adwokatowi E. K. - Kancelaria Adwokacka w G. od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w [...] kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2016 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację ubezpieczonego R. G. od wyroku Sądu Okręgowego- Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w T. z dnia 3 listopada 2015 r., IV U [...], w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego ubezpieczony - reprezentowany przez

pełnomocnika ustanowionego z urzędu - wniósł skargę kasacyjną, w której zarzucił naruszenie: 1) art. 278 § 1 w związku z art. 227 w związku z art. 217 § 1 i § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz 2) art. 286 w związku z art. 227 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. Według ubezpieczonego, za przyjęciem skargi do rozpoznania „przemawia jej oczywiste uzasadnienie z uwagi na rażące naruszenia prawa, a w szczególności: - Art. 278 § 1 kpc, gdyż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego w sprawie, której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego, warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną, adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego, - Art. 286 kpc, za którego oczywistym naruszeniem także przemawia bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w przypadku wydania w sprawie opinii niepełnej oraz nie kompletnej i oparcie na niej całości ustaleń jest nieprawidłowe, a kwestia niekompletności i powierzchowności opinii była sygnalizowana przez powoda od początku postępowania”.

Skarżący wniósł o uchylenie kwestionowanego wyroku w całości i „przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania” oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego zwrotu kosztów postępowania. Na wypadek odmowy przyjęcia skargi do rozpoznania lub w razie jej oddalenia ubezpieczony wniósł o przyznanie jego pełnomocnikowi od Skarbu Państwa nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ubezpieczony uzasadnił potrzebę przyjęcia niniejszej skargi do rozpoznania powołaniem się na jej oczywistą zasadność wynikającą z faktu, że w sprawie doszło do „rażącego

naruszenia prawa”, co dotyczy w szczególności obrazy art. 278 § 1 i art. 286 k.p.c. Tego poglądu Sąd Najwyższy jednak nie podziela w świetle stanowiska prezentowanego w dotychczasowej judykaturze, zgodnie z którym powoływanie się na „oczywistą zasadność” jako na argument świadczący o konieczności przyjęcia skargi do rozpoznania wymaga od skarżącego wykazania kwalifikowanego naruszenia prawa, a więc zastosowania przepisu błędnie interpretowanego, co spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, dotkniętego brakami widocznymi bez potrzeby dokonywania głębszej analizy jurystycznej (postanowienia z dnia 17 października 2001 r., I PKN 157/01, OSNP 2003 nr 18, poz. 437; z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004 nr 3, poz. 49 i z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, LEX nr 453107). O takiej „oczywistości” nie można mówić zwłaszcza wtedy, gdy dla uzasadnienia tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania strona skarżąca ogranicza się wyłącznie do przedstawienia zarzutów obejmujących obrazę przepisów prawa procesowego, bez ich powiązania z jakimkolwiek przepisem prawa materialnego. Trzeba bowiem przypomnieć, że zgodnie z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. zarzut naruszenia przepisów postępowania jest skuteczny tylko wówczas, gdy takie uchybienie formalne mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Z kolei ustalenie, czy wskazywane uchybienie procesowe rzeczywiście mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy zależy od tego, czy doprowadziło ono do obrazy przez sąd orzekający prawa materialnego w postaci błędnej wykładni lub wadliwego zastosowania (niezastosowania).

W przedmiotowej skardze nie postawiono jakichkolwiek zarzutów w zakresie obrazy przepisów prawa materialnego, które stanowiły podstawę normatywną orzeczenia wydanego przez Sąd drugiej instancji. W tej sytuacji nie można ustalić, czy zarzucana Sądowi Apelacyjnemu „rażąca” obraza przepisów art. 278 § 1 i art. 286 k.p.c. - na którą skarżący powołał się we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania - miała rzeczywiście istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia kwestionowanego w postępowaniu kasacyjnym. W konsekwencji niniejszej skargi nie sposób uznać za „oczywiście uzasadnioną” w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. i orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym w oparciu o § 15 ust. 2 i § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 1801).

[aw]